

Dažādi un kopā

| 4., 5. lpp.

“Mēs jau šogad esam bijuši dažās izglītības iestādēs, vērojuši bērnu, kā viņš uzvedas,” stāsta I. Stepko, atgādinot, ka centram ir dažādi speciālisti – gan psihologs, logopēds, sociālais pedagogs, metodīķe, ko var iesaistīt papildus, ja nepieciešams. “Skolu direktoriem esmu pateikusi – mēs vēlamies draudzēties. Jo, lai mēs sniegtu atbalstu, mums ir jābūt draugiem. Ja nebūsim draugi, slēpsim cits no cita informāciju, mēs neizdarīsim labas lietas.”

I. Stepko zina teikt, ka skolu vadītājam patlaban ļoti liels izaicinājums ir agresīvie bērni. Tādēļ, ka ir nepieciešams milzīgs atbalsts viņu veselībai – lai viņi sevi audzinātu, ievērotu noteikumus un pārveidotu, iemācītu būt adekvātam sabiedrībā. Šeit liels darbs ir psihologam, sociālajam pedagogam. “Kāpēc šādi bērni ir skolā, kāpēc neko nevaram pasākt? Jo šādu bērnu vecāki pasaka, ka viņiem mājās problēmu nav, un problēma pēc būtības netiek risināta. Nebūs populāri tas, ko teikšu, taču uzskatu, ka no vecākiem ir jāprasa lielāka atbildība, arī definēt sekas, kādas ir par bērnu tiesību pārkāpumu.”

Skolotājs nav gaišreģis

Pēc notikušā gadījuma ar sardurto skolotāju Liepājas Izglītības pārvaldes vadītāja Kristīne Niedre-Lathere tomēr norāda: “Situācijā, kad tā notiek, mēs dažkārt aizmirstamies un visu savu spēku un enerģiju veltām konkrētajam gadījumam, atstājot novārtā klases pārējo daļu. Bet bērni atrodas izglītības iestādē, lai izglītos un mācītos. Līdz ar to patlaban nav tā, ka akcentus liekam tikai uz bērniem, kuriem ir atšķirīgas iezīmes, pazīmes uzvedībā, mācībās utt. Tiek domāts arī par pārējiem skolēniem, viņu komfortu, lab sajūtu, īpaši tad, kad iekļaujam dažādus skolēnus.” Viņa aicina būt atvērtiem un atklātiem, lai pedagogs, skolas administrācija, uzņemot bērnu, var rēķināties ar situāciju, kādu skola turpmāk gaida. “Neliekam skolotāju par gaišreģi, kurš intuitīvi sapratīs, kas notiek ar bērnu konkrētajos apstākļos un konkrētajā vidē.” Situācijā, kad nevar izveidot kontaktu ar vecākiem līdz absolūtai atvērtībai, atklātībai, medicīniskā

izziņa un tā saucamais portfolio par bērnu tomēr dotu iespēju uzzināt. Tas būtu īpaši svarīgi gadījumos, kad viss tomēr nav tik vienkārši. K. Niedre-Lathere uzsver, ka videi izglītības iestādē ir jābūt drošai. “Šobrīd manā rīcībā nav informācijas, ka kāds bērns Liepājā atrastos izglītības iestādē ar tādu diagnozi, ar kuru viņš nevarētu tur būt.”

“Var postulēt to, ka mums ir iekļaujoša izglītība un mums ir jāpieņem izglītības iestādē ikviens bērns, kurš atnāk, ar jebkādam pazīmēm vai iezīmēm, ar ko ir atšķirīgāks nekā vidēji skolēns konkrētajā klasē. Bet te ir jāsaprot, vai skolai ir pietiekams resurss – gan finansiāls, gan cilvēku, atbalsta personāla veidā. Pilnā atbalsta komandas komplektācijā ietilpst sociālais pedagogs, psihologs un speciālais pedagogs, turklāt tam ir jābūt izvērtētam uz skolēnu skaitu. Šobrīd jau nav to speciālistu, ko ņemt, un tas ir atkal atalgojuma jautājums,” norāda K. Niedre-Lathere.

Savu skatījumu, vai un kas būtu jāmaina, ko un kā darīt, lai ne tikai izglītības joma, bet arī sabiedrība justos droši, laikraksts jautājumus rakstiski uzdeva gan Latvijas psihiatru asociācijas vadītājam, gan arī Latvijas ģimenes ārstu asociācijai. Atbildes vairāku dienu laikā netika saņemtas, uz vēstulēm netika nekādā veidā reaģēts.

Iepriekš bērnu psihiatre Evija Siliņa, skaidrojot šādu situāciju sarežģītību, norādīja, ka viens ir sabiedrības tiesības justies droši, bet no otras puses ir cilvēku tiesības integrēties sabiedrībā: tiesības un intereses saduras. “Jebkuram cilvēkam ir tiesības uz izglītību, vispār uz dzīvi, neatkarīgi no viņa diagnozes, citādi tā ir diskriminācija. (...) Cits jautājums ir par to, cik pacients ir kritisks pret savu veselību, vai lieto medikamentus, kuri ir jālieto, vai laikus vērsas pie ārsta. Psihiskajiem traucējumiem ir tā specifika, ka tieši trūkst šīs kritikas,” saka E. Siliņa. Bet, ja pacients ir nepilngadīgs, visa atbildība ir vecāku, aizbildņu ziņā. “Ja bērnam ir traucējumi, ieskaitot psihiskos, pienākums un labais stils ir par to informēt citus. Ja tas ir izdarīts, tad pārējie var mēģināt izvairīties un jebkāda gadījumā ņemt vērā, ka šis cilvēks ir atšķirīgs no citiem,” saka daktere.▶

Vācu Rotari klubi – ukraiņiem Latvijā

Sūtījumu uz Latviju no Vācijas personīgi atgādāja Hennings Krāmers no Ķīles-Dīsternbrokas kluba (no kreisās). Viņam pateicas “Tabitas sirds” pārstāvis Mārtiņš Vidzenieks.

FOTO – LIEPĀJAS ROTARI KLUBS

● LINDA KILEVICA

Kristīgā labdarības organizācija “Tabitas sirds” saņēmusi palīdzības sūtījumu no Vācijas ukraiņu bēgļiem. To atbalsta vietā Grobiņā piegādājis Liepājas Rotari klubs. Sagādātās mantas nonāks pie cilvēkiem Liepājā, Dien-

vidkurzemes un Kuldīgas novadā, pastāsta “Tabitas sirds” valdes locekle Kristīne Vidzeniece.

Šis ir deviņu Vācijas Rotari klubu sarūpēts dāvinājums, stāsta Liepājas Rotari kluba prezidente Kristīne Liepa. “Liepājas Rotari klubs šajā projektā priecājas būt par tiltu starp palīdzības devē-

jiem un saņēmējiem. Vācu klubi saziņojuši naudas līdzekļus un iepirkuši sauso pārtiku, higiēnas preces, mājdomniecībā nepieciešamas lietas, segas, spilvenus, spēles bērniem. Latvijas klubi pieteicās kā palīdzības izdalītāji ukraiņu bēgļu ģimenēm Latvijā,” viņa atzīmē.

Liepājas Rotari klubs jau vairākus gadus veiksmīgi sadarbojas ar “Tabitas sirdi”, šī organizācija Liepājā un Dienvidkurzemes novadā uzņēmusies lauvās tiesu rūpju par nepieciešamo primāro lietu nodrošināšanu Ukrainas bēgļiem. Tāpēc viņiem uzticēta palīdzības sūtījuma izdale, norāda K. Liepa. Šis bija jau trešais sūtījums uz Latviju, palīdzības izdali Ukrainas bēgļiem veic gan Rotari klubi, gan pašvaldību organizācijas.

“Sirsnīgs paldies par sūtījumu mūspuses cilvēkiem,” saka K. Vidzeniece. Ukrainas cilvēkiem patlaban visvairāk nepieciešams ziemas apģērbs, tāpat higiēnas lietas, sadzīves priekšmeti, rotaļlietas bērniem. “Ik pa laikam iebruc jaunas ģimenes, kurām vajadzīgs pirmais atbalsts,” viņa saka.

Palīdzības apjoms, protams, neesot tāds, kāds bija kara pirmajos mēnešos, taču cilvēki zvanot, interesējoties, kur atvest mantas. “Ir mazāk, bet cilvēki palīdz, iesaistās. Turpināsim Liepājas atbalsta punkta Ukrainas bēgļiem Imantas ielā 7 darbību otrdienās, jo tur sanāk ap 50 cilvēku, kuri var pabūt starp savējiem,” pauž K. Vidzeniece.▶

Gunārs Ansiņš ar liepājniekiem runāsies feisbukā

Lai pārrunātu Liepājas attīstības aktualitātes un kopīgi ar iedzīvotājiem apspriestu pilsētai būtiskus jautājumus, Liepājas domes priekšsēdētājs Gunārs Ansiņš turpmāk reizi ceturksnī rīkos tiešsaistes sarunas sociālā tīkla Facebook Liepājas kontā. Pirmā tikšanās – trešdien, 26. oktobrī, pulksten 19.

“Man kā pilsētas vadītājam ir svarīgi uzklaut, sadzirdēt un sniegt atbildes uz ikviena liepājnieka jautājumu par pilsētā notiekošo. Klātienē sarunas, protams, ir grūti aizstājamā, tomēr, lai būtu pieejams plašākai auditorijai un informētu par pilsētai nozīmīgiem attīstības

projektiem, turpmāk plānoju arī regulāras tiešsaistes tikšanās ar iedzīvotājiem,” norāda G. Ansiņš.

Taču – vai visi liepājnieki lieto sociālos tīklus un reģistrējušies vietnē Facebook? Dažādi formāti viens otru neizslēdz, un katram ir sava auditorija, skaidro G. Ansiņa padomniece Santa Margeviča. “Domes priekšsēdētājs labprāt tiekas ar iedzīvotājiem arī klātienē. Vienas no pēdējām klātienē tikšanām bijušas Ābeļu un Pļavu ielā. Viņš plāno to darīt arī nākotnē – kā mikrorajonos, tā arī pilsētas centrā,” norāda padomniece.

Pirmajā tiešsaistes sarunā domes priekšsēdētājs informēs

par prioritārajiem pilsētas attīstības projektiem, risinājumiem un atbalsta mehānismiem iedzīvotājiem energokrīzē, analizēs un komentēs liepājnieku aktivitāti Saeimas vēlēšanās, vēlēšanu rezultātu ietekmi uz Liepāju un to, kādas pārmaiņas gaidāmas Liepājas domes sastāvā. Tāpat apskatīs pētījuma centra “SKDS” un Liepājas pilsētas pašvaldības nesen veiktās iedzīvotāju aptaujas rezultātus par dzīvi Liepājā, kā arī citas tēmas.

Jautājumus varēs uzdot tiešsaistes sarunas laikā, kā arī iesūtīt iepriekš, rakstot uz e-pasta adresēm birojs@liepaja.lv vai gunars.ansins@liepaja.lv▶